

[POMARZNAĆ *vb pf*

Wymowa: *pomar-znać*.

o *prawdopodobnie jasne* (tak w po-); a *jasne*.

fut 3 sg pomarznie. ◇ *praet 3 pl subst pomarzły*. ◇ *con 3 pl subst by pomarznęły*.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w.

1. Zziębnać (o wielu):

Fraza: »[komu] ręce pomarzły«: A ná then čás wżytko było śniegiem przypádło/ ludziám twarzy od zímna wýfchły/ ręce pomárzły/ wżytkich ciááá ftwárdziáły á práwie otrętwiáły *BarlBaz 39 (Linde)*.

2. Stać się zamarznęłym:

Bezpodmiotowo = ziemia stwardnieje od mrozu: Kiedy Wisła stoi dobrze, a w lesiech pomarznie dobrze, gają na drwa z Warszawy. *LustrMaz I 24*.

a. O wielu roślinach: *zamarznąć, zmarnieć na skutek mrozu:* á nie odkrywać ich [grub] zímie/ áby látorośli nie pomárznęły. *Cresc 1571 303*.

Synonimy: *naziębnać, zziębnać*.

Formacje współrdzenne cf MARZNAĆ.

Cf [POMARZNIENIE]

ALKa